

ὕδατος ἀγνισμός, ὅστις ὡς καὶ τὸ βάπτισμα δὲν γίνεται εἰμὴ ἐν ποταμοῖς ἢ πηγαῖσι ὕδασι. Ἄλλ' ὁ ἀγνισμός οὗτος διαφέρει τοῦ τῶν Μωαμεθανῶν, καθ' ὅτι περιλαμβάνει ὅλον τὸ σῶμα. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον μεταβαίνει τις εἰς τὸν ποταμὸν, ἀπεκδυσάμενος δὲ κάθεται ἐπὶ τῆς ὄχτης, πλύνει δὲ πρῶτον τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, εἰτα κατέρχεται εἰς τὸ ὕδωρ μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ ἔχων πάντοτε τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς τὸ ρεῦμα, ὕστερον καταδύει τρίς ἐπιλέγων ἐν ἐκάστη καταδύσει λόγους τινάς. Ἐξερχόμενος δὲ τοῦ ποταμοῦ νίπτει τὸ πρόσωπον τρίβων τὸ μέτωπον αὐτοῦ τρίς, εἰσάγει βεβρεγμένους τοὺς δακτύλους αὐτοῦ τρίς εἰς τὰ ὦτα καὶ τοὺς ῥώθωνας, καὶ γαργαρίζεται τρίς πλύνων τὸ στόμα αὐτοῦ. Τινάσσων δὲ τρίς τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ βάπτει τοὺς πόδας τρίς ἐν τῇ ρεύματι· τελευταῖον δὲ ἀπωθὼν τὸ ὕδωρ τρίς διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ὡς εἰ ἀπεμάκρυνεν ἀπ' ἑαυτοῦ τὸν ῥόπον, ἐξέρχεται. Ἡμέραι δὲ ἐξαγνισμοῦ παρ' αὐτοῖς εἶναι αἱ Κυριακαὶ καὶ αἱ ἑορταί, καὶ τοῦτο, ὅταν δὲν θέλωσι νὰ βαπτισθῶσι. Ἐπίσης δὲ καὶ ὅταν ἀπτηταί τις κρέατος ἐκ σφακτοῦ ἀλλοτρίου, ἢ πάθῃ αιμορραγίαν τῆς ρινὸς ἢ ἐν γένει ρύσῃ αἷμα ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ εἴτε ἐκ πληγῆς, εἴτε ἐξ οἰασθῆποτε ἄλλης αἰτίας· ὡσαύτως δὲ καὶ κατόπιν μιάσματός τινος ἢ ἀσθενείας ἢ λήψεως φαρμάκων, καὶ τῶν τοῦτοις παραπλησίων. Ἐπίσης εἶναι ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Σαδαίοις καὶ ἡ ἐξομολόγησις ὁμοία τῇ τῶν χριστιανῶν, μόνον μυστικῶς τελουμένη. Ἐχουσι δὲ οὗτοι ἐπίσης καὶ εἶδος μεταλήψεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον κατασκευάζουσιν ἄζυμα λεπτότατα ἐκ σίτου ἀνευ ἄλατος, τὰ ὅποια ὀπτῶντες ἐν καινῇ κλιβάνῃ κόπτουσιν ὕστερον εἰς στρογγύλα τεμάχια, ἅτινα ἀγιαζόμενα ὑπὸ τῶν ἱερέων αὐτῶν καθίσταται ἄρτος οὐράνιος ὅμοιος πρὸς ἐκεῖνον, οὗτινος γεύονται οἱ τοῦ κόσμου τῶν φώτων πολῖται. Μεταδίδουσι δὲ τὴν κοινωνίαν ταύτην κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ τὰς ἑορτάς, οἱ δὲ μεταλαμβάνοντες βαπτίζονται πρῶτον τῆς κοινωνίας δ' ἀξιοῦνται μόνοι οἱ ἀγαθῆς φήμης ἀπολαύοντες ἐπὶ οὐσίῃ καὶ ἀγνισμῷ. Ἡ δ' ἐξ αὐτῆς ὑπ' αὐτῶν πιστευομένη ὠφέλεια εἶναι ἡ ἀνακαίνισις τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως καὶ τῆς καθάρτητος τῆς ψυχῆς. Ἐὰν δὲ ὁ μεταλαμβάνων τύχῃ νὰ εἶναι εὐλαβής, μελετῶν οὗτος κατὰ νοῦν τὴν μακαριότητα τοῦ κόσμου τῶν φώτων δύναται νὰ θεωρήσῃ τοῦτον τῇ τῆς διανοίας ὁμματι ἐξαπλούμενον ἐμπροσθεν αὐτοῦ καὶ οὕτω διαρκούσης τῆς μελέτης καθιδύνηται τῇ τούτου θέᾳ. Ἐὰν δὲ ὁ μεταλαμβάνων ἀμαρτήσῃ μετὰ τὴν κοινωνίαν θέλει κολασθῇ δεκαπλασίως ἢ πρὸ αὐτῆς.

Τιμῶσι δὲ οἱ Σαδαῖοι τὴν Κυριακὴν ἀπέχοντες ἐν αὐτῇ πάσης ἐργασίας, διότι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀνὰ πᾶσαν ἐβδομάδα ὁ «Houbabbou», εἰς τῶν τριακοσίων καὶ ἐξήκοντα οὐρανίων προσώπων κατερχόμενος ἐκ τοῦ κόσμου τῶν φώτων βαπτίζει τοὺς κατοίκους τοῦ «Machoung Kóchtou», διὸ καὶ καλοῦσι τὴν ἡμέραν ταύτην τῇ ὀνόματι αὐτοῦ, ὡς προείρηται. Ἐκτός δὲ τῆς Κυριακῆς ἔχουσιν καὶ ἄλλας ἑορτάς, ἐξ ὧν ἡ πρώτη τοῦ ἔτους, ἣν καλοῦσι «Νουρούς Ράββου», ἥτοι τὸ μέγα Νουρούς, καὶ ἥτις συμπέτει τῇ πρώτῃ

ἡμέρᾳ τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς χειμερινῆς περιόδου, διαρκεῖ δὲ ἐξ ἡμέρας. Ἐν δὲ τῇ νυκτὶ τῆς ἑορτῆς κατασκευάζει ἐκάστη οἰκογένεια πῆλινα ἀγγεῖα ἰσάριθμα τοῖς μέλεσιν αὐτῆς, ἅτινα πληροῦσιν ὀπωρῶν νωπῶν τε καὶ ξηρῶν, ὡς π. χ. μήλων, καρῶν, ἀμυγδάλων καὶ τῶν τοῦτοις ὁμοίων, ἅπερ φυλάττουσιν, ἵνα φάγῃσι μετὰ τὸ πέρας τῆς ἑορτῆς. Ἐναποθέτει δὲ ἐκάστη οἰκογένεια ἐκ τοῦ ὕδατος, ὅσον ἐπαρκεῖ αὐτῇ πρὸς πόσιν διαρκούσης τῆς ἑορτῆς διότι ἀπαγορεύεται αὐτοῖς κατ' αὐτὴν ἡ ἐξοδος εἰς τὸν ποταμὸν πρὸς ὕδρευσιν.

(ἀκολουθεῖ).

Ὁ Ἀρχιμ. ΗΛΙΑΣ ΔΙΠ.

ΠΕΡΙ ΡΑΔΙΟΥ

Πρὸ τριετίας περίπου ἀνακάλυψις τοῦ Ραδίου σώματος πεποικισμένου ὑπὸ πρωτοφανῶν καὶ ἀντικρυς θαυμασίων ἰδιοτήτων, μεγίστην προὐκάλεσε συγκίνησιν ἅπαντι τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ, ὁ δὲ πολιτικός καὶ ἐπιστημονικός τύπος ἐπὶ πολλὸν χρόνον καὶ διὰ μακρῶν περὶ αὐτοῦ ἐποιεῖτο λόγους.

Ἐπὶ καιρῶν, ὅθεν, ἤθελε εἰσθαι νῦν, ὅτε ἡ ἐκ τῆς ἀνακάλυψεως παραχθεῖσα συγκίνησις, ἡ ἄγουσα συνηθέστατα εἰς ὑπερβολὰς παρηλθεν, ὁ δὲ ἐπαρκὴς σχετικῶς χρόνος, ὅστις ἐπηκολούθησεν, ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς πολυαριθμούς πειραματιστάς καὶ ἐρευνητάς, ἵνα ἐν μεγαλειτέρᾳ ψυχικῇ ἡρεμίᾳ κρίνωσι περὶ τῶν πραγματικῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἀνακαλυφθέντος στοιχείου καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ δυνάμεων νὰ ἀπορρεύσῃσι πρακτικῶν ἐφαρμογῶν ἐπὶ καιρῶν βεδαίως ἤθελε εἰσθαι, ἵνα καὶ αὐτὴς ῥίψωμεν ἐν βλέμμα ἐπ' αὐτοῦ καθὼς καὶ τῆς ἐπιρροῆς τῶν τελευταίων ἀνακαλύψεων ἐπὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, ἵνα οὕτω διατηρῶμεν τὸν φίλον ἀναγνώστην ἐνήμερον περὶ τῶν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἐξαχθέντων περὶ τούτου πορισμάτων καὶ κυρίως τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν θεραπείαν ποικίλων βροτολοιγῶν νόσων, ἥτις ὡς διὰ Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἀνηγγέλη ἐν ἀρχῇ τῶν πειραμάτων εἰς ἅπαντα τὸν πεποικισμένον κόσμον.

Ἐὰς ἐπιτραπῇ ὁμοῦς ἡμῖν, χάριν κυρίως τῶν τυχόν ἐτι ἀγνοούντων τὰ περὶ Ραδίου, ἵνα βραχέως διεξέλθωμεν κατὰ πρῶτον τὰ ἀφορώντα τὴν ἱστορικὴν αὐτοῦ ἐξέλιξιν ὅπως προσπελάζοντες κατόπιν ταῖς φυσικοχημικαῖς αὐτοῦ ἰδιοτήσι, καταστήσωμεν ταύτας περισσότερον καταληπτὰς.

Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ἦν τὸ δὲ πνεῦμα τῆς κυρίας καὶ κυρίου Curie ἔφερεν εἰς φῶς, δὲν εἶνε μόνον ἐνδιαφέρουσα διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πολυτίμου καὶ θαυμασίου τούτου σώματος, ἀλλὰ καὶ διότι διὰ ταύτης

διηνοίχθησαν νέαι ὁδοὶ καὶ νέαι διευθύνσεις εἰς τοὺς ῥηξικελεύθους ἔρευνήτας, ἐξ ὧν προέκυψαν νέαι ἀληθιναὶ ἐν τῇ μελέτῃ τῶν ἀνεξερευνήτων μυστηρίων τῆς φύσεως, ἀνατρέπουσαι μάλιστα ἐν μέρει καὶ τὸ πανύψιλον οἰκοδόμημα ἔπερ μετὰ τηλικούτων πόνων καὶ μόχθων ἀνῆγειραν αἱ Φυσικαὶ Ἐπιστήμαι.

Ὅντως, πρὸ 15 μέλις ἐτῶν ἡ θέσις τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἐθεωρεῖτο ἐδραιωμένη, στηριζομένη ἐπὶ διαφόρων ἀξιωματικῶν καὶ νόμων ἀναμφέριστου κύρους ὑπὸ πάντων ὑπολαμβάνομένων. Δὲν ἦτο δὲ δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ δευτέρα περὶ τούτου γνώμη, ἀφοῦ αὐτοὶ οὗτοι οἱ διδάσκαλοι οἵτινες συμμετέσχον τῆς μεγάλης ἐπιτημονικῆς κινήσεως τῆς τελευταίας τριακονταετίας, μετὰ τόλμης καὶ παρησίας διΐσχυρίζοντο ὅτι πάντα ἤδη τὰ μυστήρια τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἦσαν τελείως γνωστά, καὶ ἐπομένως οὐδὲν ἕτερον ὑπελείπετο διὰ τοὺς δυστήνους ἀπογόνους αὐτῶν, εἰμὴ ἡ συμπλήρωσις καὶ ἡ μελέτη τῶν γενομένων ἀνακαλύψεων, ἐξ ὧν θὰ προέκυπτον ὄντως λυσιτελεῖς ἐφαρμογαὶ τὰ μέγιστα ἐξυπηρετοῦσαι τὰς ἀνθρωπίνους ἀνάγκας.

Ἄλλ' ἰδοὺ ἐξαφνης ὅτι ἡ ψυχικὴ αὐτῶν γαλήνη διαταράχθη ἰσχυρῶς καὶ δὴ ὑπ' ἀλλεπαλλήλων νέων σπουδαιοτάτων ἀνακαλύψεων, αἵτινες τείνουσι νὰ καταρρίψωσι πλείστας τῶν ὑπ' αὐτῶν παραδεδεγμένων ἀρχῶν.

Τὸ πρῶτον κατὰ τῶν θεωριῶν τούτων πλῆγμα κατέφερεν ὁ περιώνυμος Roentgen διὰ τῆς ἀνακαλύψεως νέων ἀγνώστων ἀχρι τοῦδε ἀκτίνων, ἀκτίνων Χ. κληθεισῶν, αἵτινες δύνανται νὰ διέρχονται καὶ μέσῳ ἀδιαφανῶν σωμάτων ἐπηρεάζουσαι ζωηρότατα τὰς ἐναντι ἐναποτεθειμένας φωτογραφικὰς πλάκας, μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκρίβειας, μεθ' ἧς πράττουσι τοῦτο αἱ συνήθεις ἀκτίνες μέσῳ διαφανῶν οὐσιῶν.

Εἰς πάντας βεβαίως εἰσι γνωσταὶ αἱ σπουδαιόταται ὑπηρεσίαι ὅς συνεπέφερον ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νέων τούτων ἀκτίνων ἐν τῇ Ἱατρικῇ, διευκολύνουσα τὰ μέγιστα οὐ μόνον τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐν τῇ σῶματι τοῦ ἀνθρώπου ποικίλων ἀλλοτρίων σωμάτων, τὸν ἀκριβῆ αὐτῶν ἔρασμα, τὴν διάγνωσιν διαφόρων παθολογικῶν ἀλλοιώσεων τοῦ ὀργανισμοῦ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ θεραπείᾳ ἐνίων ἐκ τῶν τελευταίων τούτων σπουδαίως συνετέλεσεν (καρκίνου, λύκου κτλ.), ὥστε νὰ μὴ χρήζωσι λεπτομερεστέρων περιγραφῶν.

Οὐχὶ δὲ βραδύτερον τοῦ σοφοῦ Γερμανοῦ, ἕτερος τοιοῦτος πλὴν Γαλάτης τὴν φορὰν ταύτην ὁ Becquerel, ἀνακαλύπτει τῇ 1896 ὅτι τὰ ἄλατα τοῦ Οὐρανίου κέκτηνται ἀκτίνας ἀναλόγους ταῖς τοῦ Roentgen, αἵτινες ἡδυνάμην νὰ ἐπιδρῶσι ὡσαύτως ἐπὶ φωτογραφικῶν πλακῶν μέσῳ ἀδιαφανῶν σωμάτων.

Τέλος δὲ ὁ κύριος καὶ κυρία Curie ἐνφ' ἐξήταζον τὰ ἀκτινοενεργὰ σώματα, ἐπέτυχον κατόπιν πολλῶν μόχθων νὰ ἐξαγάγωσι καὶ ἀπομονώσωσι ἐκ τῶν ἀλάτων τοῦ Οὐρανίου τὸ δρῶν στοιχεῖον τῆς ἐκπομπῆς ἀκτινογραφικῶν ἀκτίνων, ἔπερ ἐκάλεσαν Ράδιον.

Ἐκ τῆς μελέτης δὲ τῶν ιδιοτήτων τοῦ Ραδίου ὑπὸ τῶν διαφόρων ἔρευνῶν λαβώσης αὐθαρρὲς ἐκτεταμένην ἐρῶντα, προέκυψαν ἀληθῶς νέαι καὶ περὶερ- γοὶ γνώσεις, ἀποδεικνύουσαι τὴν πεπλανημένην γνώ-

μην τῶν προγενεστέρων φυσικῶν σπενσάντων νὰ θέσωσιν ὀριστικοὺς κανόνας καὶ ἀξιώματα ἀφορῶντα τὴν ὕλην καὶ τὴν δύναμιν τῶν σωμάτων.

Ἄλλ' ἡ ἀποτυχία αὕτη τῶν φυσικῶν μετ' εἰλικρινείας ὁμολογεῖται καὶ ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ περιώνυμου μαθηματικοῦ Picard, ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ ἦν συντάξεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς τελευταίας ἐν Παρίσις παγκοσμίου Ἐκθέσεως, ὑποδηλοῦντος ὅτι εἶνε ἀπολύτως ἐπ' ἀνάγκης ἕνεκεν τῶν τελευταίων ἀνακαλύψεων νὰ σχηματισθῶσι νέοι ὀρισμοὶ καὶ ἀξιώματα ἐν ταῖς περὶ οὐ πρόκειται ἐπιστήμαις, συμφωνοῦντες πληρέστερον ταῖς ἐσχάτως ἀποκτηθείσαις γνώσεσι ἡμῶν. Οὕτε ἔχει ἀνάγκην σχολίων ἡ ἐπεξηγήσεων ἡ δὴ λῶσις αὕτη τοῦ σοφοῦ διδασκάλου, ἀφοῦ εἶνε γνωστόν ὅτι αἱ ἐπιστήμαι οὐδὲν ἕτερον εἶνε εἰμὴ ἄπλοον ἐργαλεῖον, εἰς μοχλὸς φέρ' εἰπεῖν, οὐ ἡ ἐνέργεια γόνιμος ἡ στεῖρα ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν βάσεων. Ἄλλ' ἔστιν αἱ βάσεις αὗται ὑπονομεύονται καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος καθίσταται προβληματικὴ.

Σημειωτέον δὲ ἐν παρόδῳ, ὅτι ἡ ἀναστάσις αὕτη ἐν ταῖς φυσικαῖς ἐπιστήμαις ἐπῆλθεν κυρίως ἕνεκεν τῶν γενομένων ἀνακαλύψεων κατὰ τὸν τελευταῖον αἰῶνα, τὸν πᾶν δικαίως ἐπικληθέντα *seculum mirabile*. Ἄλλ' ἄρα γε ὁ αἰὼν οὗτος ἦν καὶ ἔσεται ὁ μόνος αἰὼν τῶν θαυμάτων διὰ τὰς ὄντως θαυμασίας ἀνακαλύψεις τὰς συντελεσθεῖσας διαρκούντος αὐτοῦ, οἱ δὲ μετ' αὐτὸν ἑλυσόμενοι, οὐδὲν ἕτερον καινὸν καὶ ἐνδιαφέρον ἔχουσι νὰ ἀποκαλύψωσιν ἡμῖν, ἢ τὸ ὑναντίον ὁ αἰὼν ἐκεῖνος οὐδὲν ἕτερον ἦτο εἰμὴ ἄπλοον προσέμιον, ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ ἀπαρχὴ σειρᾶς ὁλοκλήρου αἰῶνων πολλῶν μᾶλλον ἐνδιαφερόντων καὶ θαυμασιωτέρων, καθ' οὓς αἱ μέλλουσαι νὰ συντελεσθῶσιν ἀνακαλύψεις θὰ δημιουργήσωσι νέον κόσμον τοσοῦτον μάλιστα τέλειον, ὥστε ὁ παρὼν μόνον ἡ ἐμβρυακὴ κατάστασις ἐκείνου νὰ δύναται νὰ θεωρηθῇ; Ἄλλ' ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, εἰς ποῖον σημεῖον προόδου θὰ ἀπολήξωσι αἱ φυσικαὶ λεγόμεναι ἐπιστήμαι, καὶ τίνα τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐφαρμογῶν αὐτῶν ἐν ταῖς διαφόροις ἀνάγκαις τῆς ἀνθρωπότητος;

Ἡ λύσις τοῦ αἰνίγματος τούτου εἰς ἄκρον δυσχερὲς ἐπαφίεται τῇ ἐπιόντι χρόνῳ.

Δὲν δύναται ἐπίσης νὰ διέλθῃ ἐν σιωπῇ ἐν εὐχάριστον γεγονός, ἐννοῶ τὴν μεταβολὴν ἐν ταῖς ἰδέαις τῶν ἀφόρων ἔρευνῶν καὶ διδασκάλων, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιστήμας. Διότι ἄλλοτε μὲν αἱ ἐπικρατοῦσαι θεωρίαι ἐθεωροῦντο τοσοῦτον αὐθεντικαὶ καὶ ἀναμφέριστου κύρους, ὥστε ἐὰν ἐπεχείρει τις πρὸ δύο ἢ τριῶν μόλις αἰώνων νὰ παραδείσῃ ταύτας ἡ καταγγεῖλη σημαία τινα αὐτῶν ἀνακρίβη καὶ ἐσφαλμένη, βαρύνει θὰ ὑφίστατο ἐξ ἀπαντος τὰς συνεπείας τῆς ἀφροσύνης τοῦ ταύτης· θὰ ἐκαίετο ἰσως ζῶν ἡ δὲ Ἀκαδημία πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου θὰ κατέστρεφε πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Εὐτυχῶς ὅμως διὰ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν, τὴν αὐτὴν ἐφ' ὑποχωρεῖ πρὸ τῶν γεγονότων, ὁ ἐγωϊσμὸς πρὸ τῆς ἀληθείας· οἱ δὲ σοφοὶ διδάσκαλοι Curie καὶ Becquerel ἀμοιβονται διὰ τοῦ βραβείου Nobel-Osiris καθὼς καὶ τοῦ μεταλλίου Davy.

Ἡ μελέτη τῶν φυσιολογικῶν ιδιοτήτων τοῦ Ραδίου ὑπῆρξεν ἰδιαίτερος ἀντικείμενον πλείστων διακεκριμένων ἐρευνητῶν, οἵτινες ἐζήτησαν νὰ χρησιμοποιήσωσι ταύτας ἐν τῇ θεραπείᾳ διαφόρων κακοήθων νεοπλασιῶν τοῦ ἀνθρώπινου ὁργανισμοῦ.

Οἱ παρτηρηταὶ δὲ οὗτοι ἀπέδειξαν ὅτι ἐν ἐγκλεισμένῳ σωλῆνι περιέχοντα μικρὰν τινα ποσότητα Ραδίου ἐντός κυτίου ἀδιαφανοῦς, εἴτα δὲ ἐξετάσωμεν τοῦτο ἐν τῷ σκότει, παρτηροῦμεν φωτεινὰς ἀκτίνας παραγούσας ζωηροτάτην μάλιστα φωτεινὴν αἰσθησιν. Προσέτι δέ, ὅτι ἡ ἐπὶ μακρότερον χρόνον ἐκθεσις τοῦ ὀπτικοῦ ἡμῶν ὁργάνου εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ἀκτίνων δύναται νὰ προκαλέσῃ βαρεῖας λειτουργικὰς διαταραχὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς ζωηρᾶς χημικῆς αὐτῶν ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου καὶ τῶν λοιπῶν λεπτοφυῶν ὑμένων τοῦ ὀφθαλμοῦ, αἵτινες ταχέως περιπίπτουσιν εἰς ἀτροφίαν. Ἀναλόγους θρεπτικὰς διαταραχὰς προκαλεῖ ὡσαύτως καὶ ἐπιπάντων τῶν λοιπῶν ἰσθμῶν τοῦ σώματος ἡμῶν, ἐκδηλουμένης ὑπὸ μορφήν ἀπὸ ἀπλοῦ ἐρυθρίματος μέχρι ἀληθοῦς ἐγκαύματος. ἀνολόγως τοῦ χρόνου τῆς ἐπιδράσεως τοῦ Ραδίου ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν τούτων.

Θελήσας ποτὲ νὰ πειραματισθῶ ἐπ' ἐμοῦ τοῦ ἰδίου ἐν τῇ ὀφθαλμολογικῇ κλινικῇ τοῦ ἐν Παρίσις Νοσοκομείου Quinze-Vingt ἐφήρμοσα μικρὸν σωληνίσμιον περιέχον περὶ τὰ 20 χιλιοστόγραμμα χλωριούχου Ραδίου ἐπὶ 10 λ. τῆς ὥρας εἰς τὴν κατ' ὤμον ἀρθρωσιν, καθ' ἣν ἐπασχον ἀπὸ ἐπίμονόν τινα νευραλγίαν. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐν λόγῳ πειράματος ὑπῆρξεν ἡ ἀνάπτυξις ἀπλοῦ ἐρυθρίματος εἰς τὸν τόπον τῆς ἐφαρμογῆς, ὅπερ διήρνεσεν ἐπὶ 15 περίπου ἡμέρας, μεθ' ὃ ἐξηφανίσθη συμπαρασύραν συγχρόνως καὶ τὸν κατ' ὤμον πόνον. Καίτοι δὲ ἐκτοτε δὲν ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ συλλέξω καὶ ἐτέρας ἀναλόγους προσωπικὰς παρατηρήσεις. οὐχ' ἦττον ἐμὸς αἱ γενόμενα πειράματα ἀνακοινώσεις διαφόρων πειραματιστῶν οὐδεμίαν ἀφίνουσι ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τῶν θεραπευτικῶν ιδιοτήτων τοῦ Ραδίου εἰς τὰς νευραλγίας.

Πλὴν τούτου, ἔνεκεν τῆς ομοιότητος τῶν ιδιοτήτων τοῦ Ραδίου πρὸς τὰς τῶν ἀκτίνων Χ, ἦτο ἐπόμενον ὅτι, καὶ τὸ πρῶτον θὰ ἐδοκιμάζετο εἰς πάσας ἐκεῖνας τὰς περιπτώσεις εἰς ἃς αἱ τελευταῖαι μᾶλλον ἢ ἦττον συντελεστικαὶ ἀπεδείχθησαν. Ὄντως δέ, εὐθὺς μετὰ τὰ πρῶτα πειράματα ἐπηκολούθησαν διάφοραι λίαν ἐνθαρρυντικαὶ ἀνακοινώσεις ὡς οἱ τοῦ d'Arsonval, Border κτλ. αἵτινες ἐνέπλησαν χαρὰς καὶ γλυκέων ἐλπίδων τοὺς τε ἰατροὺς καὶ πάσχοντας περὶ τῆς δυνατότητος λύσεως τοῦ δυσχεροῦς αἰνίγματος τῆς θεραπείας τῶν καρκινωδῶν καὶ λοιπῶν παρομοίων παθήσεων διὰ τοῦ Ραδίου.

Ἀπὸ τίνος ὁμοῦς ἤδη χρόνου ἡ δραστηριότης καὶ ὁ ζήλος τῶν ἐρευνητῶν καὶ πειραματιστῶν ἐκεῖνων οἵτινες κατ' ἀρχὰς μετὰ τσαύτης ζήσεως περιέγραψαν τὰς θεραπευτικὰς ιδιότητας τοῦ Ραδίου, ἤρξαντο καταφανῶς νὰ κλονίζονται καὶ ἀντὶ ἐνθουσιασμοῦ, ἐὰν μὴ

ἀπογοήτευσιν, πάντως ὁμοῦς πλήρως νωχέλεια κατέλαβεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐξακολούθησιν τῶν μελετῶν τῶν.

* *

Εἶνε ἄρα γε τοῦτο προοίμιον τῆς ὀριστικῆς ἀποτυχίας τῶν ἀχοι τοῦδε πειραμάτων, ἀποδεχθείσης προσωρινῶς τῆς ἐπενεχθείσης βελτιώσεως τῶν καρκινωδῶν ὄγκων ὑπὸ τοῦ Ραδίου, ἡ ὃ μέχρι τοῦδε προσανατολισμὸς τῶν πειραματιστῶν ὑπῆρξεν ἡκιστα ἐπιτυχῆς καὶ ὑπάρχει δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ ἀλλαγὴ διευθύνσεως ἐν ταῖς ἐρευναῖς αὐτῶν μέλλει νὰ καταλήξῃ εἰς ἀποτελέσματα ὀριστικά καὶ ἐπιτυχῆ; Τό γε ἐπ' ἐμοῖ, τὸ τελευταῖον τοῦτο φαίνεται ἀπίθανον, ἐν τούτοις ὅς ἐλπίσωμεν ὅτι αἱ ἀδιάκοποι προσπάθειαι τῶν ὀρητῶν τῆς ἐπιστήμης θεραπεύοντων δὲν θὰ ὦσι μέχρι τέλους ἀκαρποὶ, καὶ ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ ν' ἀνατελῇ ἡ χαρμύσυνος καὶ φαῖδρα ἐκεῖνῃ ἡμέρᾳ. καθ' ἣν καὶ οἱ καρκινοπαθεῖς θὰ ὦσιν ἀρκούντως ὥπλισμένοι ὥπως ἀμύνωνται κατὰ τοῦ προσβάλλοντος αὐτοὺς κακοῦ, καθὼς πολλοὶ ἕτεροι πάσχοντες κατορθοῦσι τοῦτο ἤδη διὰ διάφορα ἄλλα νοσήματα.

Κ. ΚΑΣΣΙΜΑΤΗΣ

Ὁφθαλμίατρος

ΝΕΑ ΖΩΗ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ - ΤΕΧΝΑΙ

Αἱ διαλέξεις τοῦ Πατριάρχου. — Ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Πολίτης ἐν τῷ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Σπ. Λάμπρου φιλολογικῶ καὶ ἀρχαιολογικῶ τμήματι ἔκαμεν ἀνακοινώσεις περὶ τῶν γαμνλίων συμβόλων, ὅπλαδ' ἐπὶ ἐθίμων τινῶν, τὰ ὅποια παρέμειναν εἰς τὴν ἱερὰν ἀκολουθίαν τοῦ στεφανώματος. Σημερινὰ ἔθιμα δὲν δύνανται σήμερον νὰ ἐξηγηθοῦν, ἀλλ' ἀνέρχονται εἰς παλαιότατα ἔθιμα καὶ ἔχουν ὀριζμένην τινὰ ἐννοίαν, ἡ ὅποια μετὰ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἐλησμονήθη. Νομίζεται συνήθως ὅτι πρῶτος ὁ Λέων Σοφὸς (Θ'. ἐκ.) ἐξέδωκε Νεαράν τὴν ὁποίαν συνεπλήρωσεν ὁ Ἀλέξιος Κομνηνὸς καὶ διὰ τῆς ὁποίας διατυπώνεται ἡ ἱεροτελεστία τοῦ γάμου, ὁποία σχεδὸν σήμερον συνειθίζεται. Ἡ ἐκκλησία ὁμοῦς ἀνέκαθεν ἐνόμιζεν ἱερώτατον τὸν γάμον καὶ τὸ ρῆμα ἐὺ λ ο γ ῶ ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ νυμφεύου. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐκ παλαιῶν χρόνων ἡ ἐκκλησία ἀπῆτει καὶ ἱεροτελεστίαν τοῦ γάμου, ἀλλ' εὐρίσκομεν ταύτην συνεπληρωμένην κατὰ τὴν ἱγ'. ἐκατ. Κατόπιν ἡ ἐκκλησία ἔκαμεν ἐκλογὴν τῶν ἐθίμων, ὅσα ἐνόμιζε σπουδαιότατα, ὥπως προσδώσουσι κύρος εἰς τὸν γάμον.